

Warszawa, 16 sierpnia 1937 r.

URZĄD PATENTOWY

H 01 j 19/42

RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

OPIS PATENTOWY

Nr 25053.

Kl. 21 g, 13/01.

N. V. Philips' Gloeilampenfabrieken
(Eindhoven, Niderlandy).

Elektryczna lampa wyładowcza.

Zgłoszono 17 lipca 1935 r.

Udzielono 31 maja 1937 r.

Pierwszeństwo: 8 sierpnia 1934 r. (Niemcy).

Wynalazek dotyczy elektrycznej lampy wyładowczej.

W ostatnich latach daje się zauważyć dążność do jak największego zmniejszenia wymiarów odbiorników. W tym celu konieczne jest zmniejszenie wymiarów samych lamp wyładowczych. Ponieważ jednak lampy obecnie używane zawierają zazwyczaj wielką liczbę elektrod, przeto nie tylko nie da się zmniejszyć wymiarów, ale raczej istnieje konieczność zwiększenia wymiarów lamp w celu osiągnięcia wystarczającej izolacji między drutami doprowadzającymi i podporowymi.

W celu uzyskania dobrej izolacji między doprowadzeniami elektrod a jednocześnie w celu zmniejszenia wymiarów

lampy niezależnie od dowolnego powiększenia liczby drutów podporowych i doprowadzających stosowane były koliste miejsca zaciskowe. Daleko idące zmniejszenie wymiarów lampy było jednak niemożliwe.

Poza tym w lampach do wytwarzania fal bardzo krótkich, to znaczy w lampach o wymiarach bardzo małych, druty doprowadzające były przeprowadzane przez ścianki bańki lampy. Jednak takie lampy trudno jest wytwarzać masowo.

Według wynalazku można wykonać lampę o bardzo małych wymiarach i o dobrej izolacji doprowadzeń, rozmieszczonych kolisto na miejscu zaciskowym, umieszczając zespół elektrod w sposób opi-

sany w związku z rysunkiem przynajmniej częściowo w rurce o tak małej średnicy, że rurka ta może służyć jednocześnie do opróżniania lampy.

Druty doprowadzające i podporowe zostają umieszczone wówczas między dwiema rurkami szklanymi, a następnie stopione z nimi, przy czym wewnętrzna rurka zawiera zespół elektrod, podczas gdy rurka zewnętrzna zostaje przytopiona do bańki lampy.

Lampy tego rodzaju posiadają bardzo małe pojemności międzyelektrodowe oraz dużą sztywność zespołu elektrod, a zatem lampy te nadają się szczególnie do pracy jako lampy wzmacniające wielkiej częstotliwości lub lampy detekcyjne.

Przykład wykonania wynalazku jest uwidoczniony na rysunku.

Zespół elektrod lampy, wykonanej w tym przypadku jako prostownik, składa się z anody 1 i katody 2. Elektrody są scentrowane za pomocą dwóch tarcz mikowych 3. Druty doprowadzające względnie podporowe 4, 5 są wtopione szczelnie między rurki 6 i 7. Jedna strona zespołu elektrod jest scentrowana w rurce 6, służącej do opróżniania lampy, za pomocą dolnej płytki mikowej 3. Po opróżnieniu

lampy rurka 6 zostaje zatopiona w miejscu 8.

Średnica anody może wynosić np. 1,5 — 2 mm, a długość około 8 mm, rurka zaś 6 może posiadać średnicę około 5 mm. Zatem średnica zewnętrzna lampy wyniesie od 15 mm do 20 mm.

Zastrzeżenia patentowe.

1. Elektryczna lampa wyładowcza o kolistym miejscu zaciskowym, znamienna tym, że zespół elektrod jest umieszczony przynajmniej częściowo w rurce (6), która służy jednocześnie do opróżniania lampy, druty zaś doprowadzające względnie podporowe (4 i 5) są wtopione między rurkę (6) a rurkę (7), stopioną z bańką lampy.

2. Lampa wyładowcza według zastrz. 1, znamienna tym, że zespół elektrod jest scentrowany w rurce (6) za pomocą kolistej tarczy mikowej (3).

N. V. Philips'
Gloeilampenfabrieken.
Zastępca: M. Skrzypkowski,
rzecznik patentowy.

